

po
spektaklu

Uczta

scenariusz lekcji

1.

Wyświetl na rzutniku (albo poproś uczniów i uczennice o znalezienie w internecie i obejrzenie na ekranie telefonów) obraz pt. „Śmierć Sokratesa” autorstwa Jacquesa-Louisa Davida. Można go łatwo wyszukać poprzez Google Graphics lub na Wikipedii¹.

Zadaj pytania:

Czym różniła się widziana przez Was w teatrze scena śmierci Sokratesa od ukazanej na obrazie?

Jak reagują na śmierć filozofa postaci na obrazie, a jak reagowały w spektaklu?

Co mogą symbolizować namalowane przedmioty (zrzucone kajdany, złoty kielich z cykuta, podniesiony w górę palec, rzucony zwój pergaminu), a co mogło symbolizować rekwizytorium w „Uczcie” (coca-cola, jedzenie, którym przybrano ciało filozofa)?

Czym różni się sposób przedstawienia samego Sokratesa? Uwzględnijcie strój (niewinna biel szaty), gestykulację, mimikę.

2.

Rozdaj wszystkim karty pracy. Poproś o samodzielne rozwiązanie zadania z metodą bąka, drętwy, akuszera. Po rozwiązaniu zadania zapytaj:

Czy zetknęliście i zetknęłyście się już kiedykolwiek z tą metodą? Czy nie korzysta się z niej czasem w szkole? A może posługuję się nią właśnie w tej chwili?

Jak myślicie, dlaczego metoda sokratejska jest tak popularna? Z czego wynika jej skuteczność?

¹ https://upload.wikimedia.org/wikipedia/commons/thumb/8/8c/David_-_The_Death_of_Socrates.jpg/1200px-David_-_The_Death_of_Socrates.jpg

Czy teraz lepiej rozumiecie powszechnie przypisywaną Sokratesowi sentencję „Wiem, że nic nie wiem”? Jak byście ją objaśnili?

Do zadania drugiego warto przystąpić w 2-4 osobowych grupach. Gdy już wszyscy potwierdzą, że zostało skończone, sprawdź ustalenia zespołów, prosząc o podnoszenie rąk kolejno osoby, które zaznaczyły: A), B), C), D) albo wpisały własną propozycję. Za każdym razem niech chętna grupa uzasadni, czemu zaznaczyła właśnie tę, a nie inną odpowiedź (np. wskazanie danej sceny, wypowiedzi, zwrotu akcji, formy spektaklu...).

3.

Poproś o zrobienie kolejnego, trzeciego zadania (indywidualnie lub w parach, trójkach). Porównajcie, kto jakie hashtagi z tekstu wypisał. Zapiszcie na tablicy te, które podawano najczęściej.

Jeśli do końca lekcji nie zostało wystarczająco dużo czasu, warto zadać je chętnym osobom do domu. Dobrze jest zachęcić młodzież do dzielenia się rezultatami na forum. Jakość rysunku nie ma znaczenia, liczy się pomysł – jeśli się pojawił, to już samo w sobie dowodzi, że dana osoba ma własne rozumienie omówionego tekstu kultury.

Przypomnij sobie część spektaklu, w której Sokrates przemawiał, zadając pytania. Do dzisiaj nazywamy ten model dialogowania metodą sokratejską (ew. sokratyczną). Co oznacza dochodzenie do prawdy na drodze stawiania kolejnych pytań?

Dowiedz się czegoś więcej o tej metodzie, próbując dopasować poszczególne założenia metody do odpowiednich objaśnień.

drętwa (trująca, paraliżująca ryba)

bąk (trzmiel, giez)

akuszer (ktoś, kto przyjmuje poród)

Sokrates nigdy nie podawał gotowej wiedzy, gotowych definicji. Był zresztą wrogiem pisma i wiedzy zapisanej. Uważał, że każdy nosi w sobie prawdę, wiedzę, musi ją tylko „urodzić”. Sokrates uważał siebie za kogoś, kto pomaga innym wydać prawdę na świat.

Filozof pragnął wyrwać mieszkańców Aten z rutyny, zatrzymać ich w codziennym automatyzmie. Sędziego zatrzymywał, nagabując o to, czym jest właściwie prawda. Hamował artystę pytaniem o to, czy rzeczywiście wie, czym jest piękno.

Sokrates nauczał krążąc po Atenach i „kłując” czcigodnych obywateli niewygodnymi pytaniami. Boleśnie, lecz celnie prowokował ich do przemyśleń, uparcie wskazując kolejne luki we wnioskowaniu swoich ofiar.

Przypomnijcie sobie poprzednią lekcję. Na podstawie własnych przypuszczeń wskaźcie funkcję nagości Sokratesa, która zgadza się z Waszą interpretacją. Jeśli jej tu nie ma, możecie dopisać własny pomysł. Przygotujcie się do uzasadnienia odpowiedzi na forum klasy.

A

Udosłownienie powiedzenia „naga prawda” – Sokrates dążył do prawdy jako niezwykle istotnej wartości w swoim życiu. Był gotów obnażać prawdę za wszelką cenę.

B

Porównanie człowieka do zwierzęcia. Chcemy się wyzbyć tzw. zwierzęcych instynktów, ale nadal rządzi nami popędliwość, zachłanność, agresja.

C

Podkreślenie tematyki spektaklu – Eros, erotyka, nagość, seksualność człowieka i jej rola w naszym życiu, jej wpływ na naszą tożsamość, decyzje, relacje z innymi.

D

Wywołanie szoku, skonfrontowanie publiczności z własnymi ograniczeniami. Uzmysłowienie, czego się wstydzimy, o czym krępujemy się rozmawiać, mimo że wszyscy mamy ciała i tożsamość psychoseksualną.

E

Przeczytaj z uwagą poniższy tekst, a następnie wypisz z niego w postaci hashtagów cztery słowa (albo zwroty, nazwy, wyrażenia), które uważasz za kluczowe dla sensu obejrzanego spektaklu „Uczta”.

Magdalena Jaworska-Wołoszyn, *Eros z platońskiej „Uczty”*²

[...] Należy podkreślić, że Platon w dialogu „Uczta” ostatecznie zrywa z wizerunkiem filozofa jako tego, który dysponuje wiedzą i przeto pozostawia mu jedynie możliwość jej pragnienia. Owa miłość do wiedzy nigdy jednak nie doprowadza miłośnika mądrości do pożądanego przezeń celu. Niniejszym definicja Erosa-filozofa dana przez Platona w „Uczcie” nacechowana jest tragizmem, wszak o wielkości filozofa w stosunku do głupców przesądza tylko świadomość własnej niewiedzy, o małości zaś świadczy fakt, że nie osiąga on ideału, do którego przez życie zmierza. Co więcej, Platon, sytuując miłośnika mądrości między głupcami a mędrkami, światem ludzkim i boskim, w rzeczywistości pozbawia go bliskiego mu miejsca. Niewątpliwie zatem platońskie ujęcie filozofa zakłada również swoiste poczucie wyobcowania i osamotnienia.

#

#

#

#

Stwórz rysunek albo projekt okładki dla „Uczty” Platona.

Uczta

Przekład i dramaturgia: Andrzej Serafin

Reżyseria, adaptacja: Krzysztof Garbaczewski

Scenografia: Aleksandra Wasilkowska

Kostiumy: Sławomir Blaszewski

Muzyka: Jan Duszyński

Reżyseria światła: Bartosz Nalazek

Wideo: Robert Mleczek

Twórcy VR: Maciej Gniady, Marta Nawrot, Jagoda Wójtowicz

Występują:

Bartosz Bielenia, Magdalena Cielecka / Katia Goulioni, Bartosz Gelner,

Małgorzata Hajewska-Krzysztofik / Ewelina Pankowska, Wojciech Kalarus,

Jaśmina Polak, Piotr Polak, Jacek Poniedziałek, Magdalena Popławska, Paweł

Smagała / Jan Sobolewski / Jan Dravnel

Opracowanie scenariusza lekcji:

Aleksandra Korczak

